

ΕΝΑ ΑΙΝΙΓΜΑ ΠΟΥ ΕΜΕΙΝΕ ΑΛΥΤΟ

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΗΣ ΤΟΥ 19ου ΑΙΩΝΟΣ

Μία μυστηριώδης μορφή. 'Ο αινιγματικός άριστοκράτης. Τά κατορθώματα του Πράδο στον "Άγιο Σεβαστιανό" 'Η αναρίθμητες κατακτήσεις του τυχοδιώκτη. Το δράμα μιάς μοναχής. 'Ο Πράδο στο Παρίσι. Πώς έσπατάλησε κολοσιάζεις περιουσίες 'Η μυστηριώδης δολοφονία της Μαρίας 'Αγκετάν, κλπ. κλπ.

ΙΑ από τις πιο μυστηριώδεις μορφές του περασμένου αιώνας ήταν κι' ο μεγάλος τυχοδιώκτης Πράδο, ένας 'Ισπανός δολοφόνος, άπατειών και Δόν Ζουάν. 'Ο Πράδο άποτελεί ένα από τα ζοφερά κι' άλυτα άκόμη αίνιγματα των έγκληματολογικών χρονικών της Εύρώπης. Έπέρασε από τη ζωή σαν ένας εφιαλτικός τυφών κι' έξαφανίσθηκε χωρίς ποτέ ν' άποκαλύψει τά σκοτεινά μυστικά του και τó πραγματικό του όνομα. 'Ήταν και θά είνε ένα ανεξιχνίαστο μυστήριο !...

'Η ιστορία του Πράδο, πού είνε μιά σειρά από τά πιο έκπληκτικά μυστηριώματα, άρχίζει εσφηνικά από τó 1875.

'Η 'Ισπανία τότε είχε άναστατώσει από τόν έμφύλιο πόλεμο. 'Ένας νέος, κομψός, ευγενής, με άριστοκρατικό ύφος, ο Πράδο, παρουσιάσθηκε μιά μέρα στους άπατόδους τού βασιλέως Καρόλου - Μαρίας δόν Κάρλος των Βουρβόνων, στους «Καρλιστάς» και τούς έλάωσε ότι ήθελε νά καταταχθεί ως έθελοντής στο στρατό τους.

— Πώς σε λένε ; τόν ρώτησαν εκείνοι.

— Τι σάς νοιάζει ; έκανε ο μυστηριώδης νέος. Νόμιζα πώς μπορούσε κανείς νά καταταχθεί χωρίς πολλές διατυπώσεις στο στρατό, τού Δόν Κάρλος.

— 'Όπως θέλεις... τού άπάντησαν οι άλλοι άδιάφοροι.

'Ο άγνωστος έλεπε τότε πώς λεγόταν Φρέντ. Σε λίγο έδειξε ένα άδάμαστο θάρρος. Κι' έτσι έγινε γρήγορα λοχίας. 'Ήταν άδυσώπητος στα ζητήματα της πειθαρχίας. Οι στρατιώτες τόν έτρεμαν, μιά και τόν λάτρευαν, γιατί ήταν ήπιος κι' έφευγε πρώτος στη μάχη. 'Υστερα λοιπόν από λίγον καιρό έγινε αξιωματικός. Τότε, για πρώτη φορά, θέλησε νά μάλιστα για τήν καταγωγή του. Παρουσιάσθηκε ως κόμης ντε Λίνοκα ντε Καστιλιόν. Μά ήταν άρα γε αλήθεια; 'Ο Πράδο δήλωσε καθαρά ότι ή γέννησής του ήταν ένα μυστήριο. Τό όνομα λοιπόν πού είχε δώσει δεν ήταν αληθινό. Μά οι άνάτοροι του, άν και ψευδώνυμα είχαν τó δικαίωμα νά τά φέρουν μόνο τά μέλη των βασιλικών οίκων, τού έπέτρεψαν νά λέγεται κόμης ντε Λίνοκα. Κι' έτσι, ο Πράδο έγινε λοχαγός τών Ουσάρων τού βασιλέως Καρόλου VII.

'Από τήν εποχή αού άρχισαν ή έκπληκτικές περιπέτειές του. Τούλάχιστον αυτές πού είνε γνωστές. Γιατί κανείς δεν ξέρει τó παρελθόν τού ήρωικού αούτú άξιωματικού...

Τό σύνταμά του, τó 1876, ήταν στη Φονταραμπία και πολιορκούσε τόν "Άγιο Σεβαστιανό". 'Ο Πράδο τότε προσεφέρθη νά μη κρυφά μέσα στην πόλι και νά κλέψει τó μυστικό της άμύνης της. 'Ο άνθραπος αούτος δεν φοβόταν τó θάνατο. Μεταμφιέθηκε λοιπόν κι' ένα θρόνο μπήκε άπαρτήρητος στον "Άγιο Σεβαστιανό". Κατόπιν, μ' ένα τέχνασμα, γνωρίσθηκε με τόν φρουράρχο και μέσα σε λίγες μέρες κατάφερε νά ξελογιάσει τήν κόρη του πού φημιζόταν για τή άγγελική όμορφιά της. Σ' αούτο δεν τó μετάρó προσπαθούσε νά κλέψει τά άμυντικά σχέδια της πόλεως. Μά, ο ύπασισητής τού φρουράρχου, τόν έπασε ένα θρόνο έπί αούτοφώρω, τή στιγμή πού έκλεψε ένα έγγραφο από τó γραφείο τού φρουράρχου ! 'Ο Πράδο καταδικάσθηκε σε θάνατο από τó στρατοδικείο και τήν άλλη μέρα τó πρωί θά τουφεκιζόταν ! 'Η κόρη τού φρουράρχου όμως, πού τόν λάτρευε, δωροδόκησε, με μιά όλόκληρη περιουσία τούς δεσποφιλές του κι' ο Πράδο, τά μεσάνυχτα, εραπέτευσε από τή φυλακή κι' έφτασε, πληγωμένος, στη Φονταραμπία, γιατί κάποιος στρατιώτης τόν άνεγνώρισε και τόν πυροδόλησε, τή στιγμή πού πηδούσε τόν τοιχο της φυλακής. 'Ο Πράδο ώστόσο θυμόταν άπ' έξω τά σχέδια άμύνης τού "Άγιου Σεβαστιανού" !...

'Επειδή όμως έχασε πολύ αίμα από τó τραύμα του, μετεφέρ-

θηκε άμέσως στο νοσοκομείο, όπου μιά μοναχή τού τάγματος τού "Άγιου Βικεντίου, με πεντάμυρο πρόσωπο μαυιάνας, τόν περιποιήθηκε και τόν γιάτρευε. Κατόπιν ή όμορφη αούτη μοναχή έγινε τρυφερή φίλη του για λίγον καιρό. Μά ο Πράδο βίωσε για δράσι και περιπέτειες. Τήν παράτσηε λοιπόν και έσανόγυρισε στις μάχες. 'Η όμορφη μοναχή τότε πέθανε από τή λύπη της και τή ντροπή της.

'Ο Πράδο, άμφωντάς διαρκώς τόν θάνατο έγινε σε λίγο συναγματάρχης κι' ύστερα άρχηγός τού έπιτελείου τού Δόν Κάρλος.

Μά ο πόλεμος των Καρλιστών τελείωσε πάνω στο χρόνο κι' ο Πράδο μετετέθη στον τακτικό στρατό με τόν βαθμό τού λοχαγού τού ήπικου.

Γύρισε λοιπόν στη Μαδρίτη, όπου γνώρισε μιά όραια νέα της άριστοκρατίας, τήν 'Ελθίρα ντε Μπάρρα. 'Η νέα αούτη, όπως όλες ή γυναικείες, τόν έρωτεύθηκε τρελλά και τόν παντρεύτηκε. Περιττό ν' αναφέρουμε ότι είχε προικα από πολλά έκατομμύρια ! 'Ο Πράδο τότε έγινε συναγματάρχης και θάμπωσε όλην τήν πόλι με τó πνεύμα του, τή γοητεία του και τή πολυτέλεια της ζωής του.

Μά ή γυναικία του πέθανε στο τέλος τού δευτέρου χρόνου κι' έτσι ο Πράδο ύποχρεώθηκε νά δώσει πίσω στους δικούς της, τήν προικα της ! 'Απένανταρος λοιπόν καθώς έμεινε, άρχισε νά κάνει διάφορα δάνεια και νά παίξει χαρτιά. Αούτη ή ζωή κράτησε λίγον καιρό. Τά χρέη τής ό- μως έγιναν αναρίθμητα, ο Πράδο έχασε τήν ύπόληψή του και διεγράφη από τόν κατάλογο των άξιωματικών.

'Εφυγε τότε και γύρισε πάλι στο Παρίσι, γιατί είχε ζήσει κι' άλλοτε εκεί πέρας. 'Ο Πράδο, παρ' όλη τήν φτώχεια του έξακολουθούσε νά είνε βαδής και νά διατηρή πάντα ένα άριστοκρατικό παρουσιαστικό. 'Εκεί τότε γνώρισε μιά θαύ- πλοτη Σουηδέζα, τήν 'Αλική Σγκφριντ και τή σαγήνεψε τόσο, ώστε εκείνη, παράτσηε τά παιδιά της και τόν άνδρα της 'Αγκετάν, μιά περίφημη γυναικία τού ή- μικούσου.

'Ο Πράδο, μέσα σε λίγους μήνες καταπατάλησε τήν κολοσιάζα περιουσία της και κατόπιν τήν έγκατέλειψε για μιά όμορφη άνθοπόλιδα, τήν όποια εσφηνικά άγάπησε μ' έναν παράφορο έρωτα. 'Επειτα, όταν τήν ξελόγιασε κι' αούτη, έγινε τρυφερός φίλος μιάς θαυπόλυτης χήρας, τής Ευγενίας Φορεστί. 'Ο άσαστος άριστοκράτης, ακολουθώντας τήν έγκληματική μέθοδο του, έφαγε σε λίγον καιρό όλη τήν περιουσία της, τής πήρε άκόμα και τά κοσμητικά της και τήν παράτσηε κι' αούτη για τήν όμορφη Μαρία 'Αγκετάν, μιά περίφημη γυναικία τού ή- μικούσου.

Σαφνικά όμως, ένα φρικιαστικό έγκλημα άναστάωσε τó Παρίσι. 'Η Μαρία 'Αγκετάν, τó πρωί τής 15ης 'Ιανουαρίου τού 1886, έβρέθηκε δολοφονημένη στο δωμάτιό της. 'Όλα τά περιφημα κοσμημά- τά της είχαν γίνει άφαντα ! Μαζύ μ' αούτά, είχε εξαφανισθ και ο Πράδο...

'Υστερ' από λίγον καιρό, ο τυχοδιώκτης μας παρουσιάσθηκε τó Μπουρνά. Ξελόγιασε κεί πέρα μιά άλλη θαυπόλυτη χήρα, τή Μαρία Ρενώ, τήν έγκατέλειψε για νά γυρίσει στο Παρίσι κι' από εκεί έφυγε για τή Λίμα, όπου παντρεύτηκε μιά 'Ισπανίδα πολυεκατομμυριούχο. Περιττό ν' αναφέρω κανείς ότι κι' αούτη περιπέτεια του είχε τó ίδιο τέλος με τις άλλες. 'Επειτα, ο Πράδο γύρισε στη Μαδρίτη και παντρεύτηκε τήν άπόγονο των βασιλέων τής 'Αραγώνης, τήν όμορφη Ντολорές Γκάρθια Μαρσιλλια κι' άρχισε νά ζή σαν ένας 'Ισπανός μεγιστάς.

Μά, ύστερ' από ένα χρόνο, ο Πράδο, έξανθερέθηκε στα Παρισιανά βουλεβάρτα, απένανταρος ! 'Εκεί συνάντησε έναν τοκογλόφο πού είχε γνωρίσει στη Μαδρίτη και μιά νύχτα, άποφάσισε νά κλέψει τά κοσμημάτα του. Τού άγόρασε λοιπόν ένα εισιτήριο για τήν "Όπερα" κι' ενώ εκείνος παρακολουθούσε τήν παράτση, ο Πράδο τρύπωνε κρυφά στο σπίτι του, έβριχε ένα μικρό κιδώ- τιο με κοσμημάτα αξίας πολλών έκατομμυριών, τó πήρε και ('Η συνέχεια εις τήν σελίδα 2353)

'Ο Πράδο.
(Σκίτσο, ληφθέν τήν ημέρα τής δίκης του)

